

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Udenrigsministeren nævnte om de indtægter, der kommer f.eks. fra olien i Irak – sådan må man jo forstå ministerens oplysninger – at dem vil ministeren garantere, at Irak også selv får gavn af.

Så vil jeg godt spørge udenrigsministeren: Af hvem og hvordan har den danske regering sikret sig, at der, hvis der f.eks. kommer olieselskaber ind, ikke fra amerikansk side eller fra koalitions side f.eks. bliver indgået oliekontrakter? Det kunne jo være, man f.eks. brugte Nordsøkontrakterne som model med det resultat, at Irak ikke får noget som helst ud af det – det kunne man jo godt forestille sig, især med en dansk regering som bisidder – så man forærer Iraks værdier væk. Det kunne man da sagtens forestille sig, især hvis FN ikke får nogen som helst indflydelse på det.

Hvad er det for nogle garantier, udenrigsministeren snakkede om at man kunne stille for, at det vil gå sådan, at Irak kan disponere over sine egne værdier? Jeg forstod simpelt hen ikke, hvad det var ministeren mente. Har man drøftet det med USA? Hvad snakker ministeren om?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg må sige til udenrigsministeren, at jeg i min tale lagde meget vægt på at acceptere det svar, regeringen har givet med hensyn til, hvor man umiddelbart finder de 350 mio. kr., og at de ikke tages fra planlagte projekter, eller at man umiddelbart tager pengene fra nogle, som er igangsat. Det anerkender jeg.

Hele min pointe i forhold til at argumentere for nye penge er, at jeg mener, at Danmark faktisk som krigsførende nation moralsk set burde komme op med nogle nye penge til humanitær bistand og genopbygningsindsatser, men også, at al erfaring taler for, at vi, hvis vi senere på året skulle komme i en situation – som ministeren selv var inde på det – hvor der er behov for flere midler, godt ved, hvad der sker, og det tror jeg i særdeleshed vil ved under den nuværende VK-regering, og det er, at man støvsuger forskellige konti på Udenrigsministeriets område for at finde penge til nødhjælp og måske også til yderligere genopbygningsbistand til Irak. Det er des-

være en alt for kendt historie, vil jeg gerne sige til udenrigsministeren.

Kl. 17.55

.. Og så bare i forhold til bemærkningerne om FN-sporet: Jeg vil ikke spørge udenrigsministeren, om han er enig med statsministeren, men jeg refererede faktisk tydeligvis til, at jeg mener, at statsministeren og udenrigsministeren i denne her sammenhæng taler med hver sin tunge, og det mener jeg fortsat.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I min ordførertale spurgte jeg udenrigsministeren, om der ligger et mandat til en besættelse af Irak. Der ligger en stor diskussion om, hvorvidt der var et mandat til krigsførelsen, men selv hvis man tager 1441 som udgangspunkt, så var det et mandat til at afvæbne Saddam Hussein; det var jo ikke et mandat til at gennemføre en besættelse af landet eller indsætte en overgangsadministration, som formentlig en del af de her genopbygningspenge skal kanaliseres igennem. Eksisterer der overhovedet sådan et mandat? vil jeg gerne spørge udenrigsministeren om.

Formanden:

Vil udenrigsministeren svare?

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om tidsbegrænset ansættelse.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/3 2003).